

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718202214
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1718202214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: N. D. I., O..I., H. XX, Ž., X.V.: XX XXX XXX, proti žalovanej: Q. J., R.. XX. XX. XXXX, D. B.. Q.. R. XXXX/XX, N., o zaplatenie 1053,74 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Pezinok z 27. novembra 2019 č. k. 8Csp/42/2018- 303, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok II.), **p o t v r d z u j e**.

Výrok o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) sa **m e n í** tak, že žalobkyni sa proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.053,74 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 3. 2. 2016 žalobkyňa uzavrela so žalovanou U. Č.. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyňa pre žalovanú zriadila a viedla účet. Dňa 22. 3. 2017 strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere- povolené prečerpanie na účte ako zmluvu uzatvorenú na diaľku - cez internetbanking, ktorou žalobkyňa poskytla žalovanej limit povoleného prečerpania s variabilnou úrokovou sadzbou. Na základe žiadosti žalovanej sa uvedený limit mohol meniť (čl. 8.5.2 a 8. 5.4. VOP účinných ku dňu zatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní). Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania bola uvedená v tom - ktorom výpise z účtu. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaná mala poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP účinných ku dňu zatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 8. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby až do výšky poskytnutého limitu a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Žalovaná opakovane porušovala zmluvu tým, že prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobkyňa pristúpila k postupu v zmysle VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- eur čl. 8.9 a dňa 2. 5. 2018 znížila žalovanej limit povoleného prečerpania na 0 eur, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0

eur sa dlh žalovanej navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f/ a § 18) a čl. 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0 eur. V zmysle bodu 3.8 VOP klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanej tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnala, žalobkyňa zatvorila účet žalovanej. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobkyňa pred zatvorením účtu vykonala dňa 6. 8. 2018 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. I. - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu" alebo „Prevedenie dlhu klienta", pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej. Žalovaná suma 1053,74 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu.

3. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná len pokiaľ ide o istinu 1.053,74 eur. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Právny vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy, je obchodnoprávnym vzťahom, avšak jednotlivé zmluvné dojednania nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a s ďalšími predpismi o ochrane spotrebiteľa. Zmluva o povolenom prečerpaní musí obsahovať náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko žalovaná porušila zmluvné povinnosti, keď prečerpala povolený limit a včas prečerpaný účet nevyrovnala, súd ju zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, transakcie, balík služieb, upozornenie na debet, úroky. Z prehľadu debetu uvedeného účtu vyplýva, že žalovaná z účtu vyberala taktiež jej bolo započítané poplatky a úroky, čo celkovo predstavuje sumu vo výške 1049,97 eur. Žalobca žalovanej oznámil formou výpisu z technického systému banky, čo žalobca aj uskutočňoval informáciou uvádzanou na výpise z účtu. Na výpise z účtu sa nachádza údaj o výške limitu povoleného prečerpania a doba platnosti, výška úrokovej sadzby, ďalej dátum, do ktorého ponuka platí. Takto žalovaná mala možnosť si uvážiť, či prijíma podmienky povoleného prečerpania. Na výpisoch z účtu (čl. 9- 43 spisu) možno zistiť, že za obdobie od 30. 3. 2018 - 30. 4. 2018 činila výška povoleného limitu 900 eur, úroková sadzba pričerpaní limitu bola 19, 90 % ročne a nad uvedenú výšku limitu sa k úrokovej sadzbe pripočíta úrok z omeškania 5,00 % ročne.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.053,74 eur z titulu debetu na predmetnom účte.

4. V časti žalobkyňou požadovaného 28 % úroku súd prvej inštancie žalobu zamietol sa týmto odôvodnením: „Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti uplatneného úroku 28 % p. a. možno povedať, že dohoda zmluvných strán o úroku nie je súčasťou zmluvy, ale len VOP a vývesky a zároveň sadzobníka poplatkov, s ktorými žalovaná nevyslovila súhlas. Táto dohoda o úroku nebola individuálne dojednaná a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenia o nepovolenom prečerpaní účtu a spôsob jeho úročenia nie sú súčasťou zmluvy, ale len VOP a vzhľadom na spotrebiteľský vzťah medzi zmluvnými stranami nie je možné ustanovenie § 710 Obchodného zákonníka aplikovať na nepovolené prečerpanie účtu ustanovenia o úvere. Súd nespochybňuje, že okrem istiny má veriteľ právo od dlžníka požadovať aj dohodnuté úroky z úveru. Je však potrebné prihliadnuť na moment do ktorého je možné úroky priznať. V rozsudku KS PO sp. zn. 6Co 190/2014 sa okrem iného konštatuje, že úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. I keď uvedené rozhodnutie súvisí so zmluvou o úvere a nie so zmluvou o bežnom účte, je aplikovateľné aj na tento prípad. Pokiaľ dôjde k zosplatneniu v danom prípade k uzatvoreniu účtu s debetným zostatkom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu debetného zostatku a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S takýmto stavom sa spájajú výhradne sankcie v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže je spotrebiteľ v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Ak napriek tomu tu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje odplatné nároky, ktoré prináležia len v právne súladnom stave, je takáto

právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (porovnaj rozsudok KS PO sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30. 6. 2015). Podľa názoru súdu od momentu, kedy žalovaná neuhradila po zatvorení účtu debetný zostatok, od tohto momentu by žalobca mal nárok popri istine na zákonný úrok z omeškania, avšak takýto úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatnil.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu v časti 28 % úroku zamietol.

5. Výrok o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „Plný úspech vo veci by mal žalobca len vtedy, ak by žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu, v opačnom prípade má vždy len čiastočný úspech. Žaloba bola v časti o zaplatenie úroku 28 % zo sumy 1.053,74 eur od 7. 8. 2018 do zaplatenia zamietnutá, v dôsledku čoho nebolo možné priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd vypočítal výšku úroku 28 % p. a. zo sumy 1.053,74 eur od 7. 8. 2018 do 27. 11. 2019, teda do dňa, kedy bolo vo veci rozhodnuté a výška tohto úroku predstavovala 386,39 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 26 % a v tejto časti mala úspech žalovaná a neúspech žalobca. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca a to v percentuálnom vyjadrení 74 % a úspech žalovanej predstavoval len 26 %. Odpočítaním úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, t. j. 26 % - 74 % v percentuálnom vyjadrení bude mať žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.“

6. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba v časti 28 % úrokov zamietnutá a výrok o nároku na náhradu trov konania. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odvolaní žalobkyňa poukázala na dôvodnosť jej nároku pokiaľ ide o istinu a ďalej uviedla: „V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane. Na základe uvedeného sa teda v danom prípade nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený.“ V súvislosti s nárokom na úroky žalobkyňa poukázala na rozhodnutia iných odvolacích súdov a zdôraznila, že „úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta“. Pokiaľ ide o výrok o nároku na náhradu trov konania žalobkyňa v odvolaní vyjadrila názor, že ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu na ne nemožno prihliadnuť.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaniami napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné iba čo do výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že za obdobie po zosplatnení úveru žalobkyňa zmluvný úrok z nezaplatenej istiny neprináleží. Zosplatnenie úveru sa svojimi dôsledkami rovná uzavretiu účtu s debetným zostatkom, ako tomu bolo v prejednávanej veci, keďže uzavretím účtu žalobkyňa vznikol nárok na jednorazové vrátenie dlhu - debetu. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, resp. pre uzavretie účtu s debetným zostatkom, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom

veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Zosplatením, resp. uzavretím účtu s debetným zostatkom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia, resp. uzavretia účtu a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa vzniká protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, resp. uzavretím účtu. S protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nespájajú odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobkyňa odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľavala aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, resp. po uzavretí účtu s debetným zostatkom, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. zák. (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). V danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov uzavretia účtu s debetným zostatkom žalobkyni nepatrí. V tomto smere odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 9. 2012, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti, resp. do uzavretia účtu s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. K obdobným právnym záverom dospel odvolací súd aj v rozhodnutiach sp. zn. 9Co 17/2018, 15Co 110/2018, 7Co 347/2017, 10Co 95/2018, 11Co/36/2015. Odvolací súd dodáva, že dňa 20. 2. 2019 Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Bratislave z dôvodu rozdielov v rozhodovacej činnosti jednotlivých senátov prijalo zjednocujúce Stanovisko č. 1/2019, podľa ktorého, cit: „V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“.

9. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v časti 28 % úrokov zamietnutá (výrok II.). Preto dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

10. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky, t. j. veci hlavnej podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. a znášajú osud hlavnej veci. Preto ak sú úroky uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Vzhľadom na to pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nie je možné vziať do úvahy kapitalizovanú hodnotu príslušenstva - v danom prípade úrokov, ako to urobil v prejednávanej veci súd prvej inštancie. Inými slovami, ak bola žalobkyňa v spore plne úspešná pokiaľ ide o istinu, vznikol jej nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu bez ohľadu na to, že v časti úrokov bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. 10. 2015 sp. zn. 2 MCoDo 13/2014. I keď toto rozhodnutie sa týka určenia tarifnej hodnoty veci pre účely výpočtu advokátskej odmeny, je použiteľné aj v predmetnej veci (najvyšší súd tu zaujal stanovisko, že nemožno určiť tarifnú hodnotu veci ako súčet hodnoty veci a kapitalizovanej hodnoty príslušenstva).

11. Z uvedeného vyplýva, že odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) nie je vecne správny. preto odvolací súd tento výrok v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

12. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 1.053,74 eur (výrok I.), nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).